

officiële taal van de samenwerking een eigen manier van spreken ontstaat waarbij allerlei mechanismen worden uitgevonden die andere actoren tot actie moeten dwingen. Kortom, de relaties tussen de actoren veranderen voortdurend en daardoor de uitkomsten. Wanneer je de aandacht daarom focust op de relaties tussen actoren komen dan ook andere zaken aan het licht over de wijze waarop het veiligheidsvraagstuk wordt bestuurd. Dat is immers een complex en uiterst dynamisch proces, dat bovendien slechts denkbaar is tegen de achtergrond van een oneindige beweeglijkheid van de sociale werkelijkheid. Uiteindelijk stelt dit ons voor de uitdaging te onderzoeken 'wat er gebeurt' zonder dit bij voorbaat te reduceren tot vaste ordeningen of molaire structuren.

Marc Schuilenburg
Patrick Van Calster*

OPSPORING EN POLITIE

DE BIM-WET ANDERS GELEZEN. OVER INLICHTINGENMETHODEN TEN BEHOEVE VAN DE OPENBARE ORDE EN HET WETENSCHAPPELIJK EN ECONOMISCH POTENTIEEL

Nu de langverwachte wet op de bijzondere inlichtingenmethoden formeel in onze rechtsorde is ingetreden¹, is ook het maatschappelijke debat rond de bevoegdheden van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten een nieuwe richting ingeslagen. Het gaat niet langer meer om een hypothetische discussie, maar om een juridische realiteit, die aanleiding zal geven tot concrete

casussen, tot zelfs voor de strafrechter toe ingevolge de fameuze "passerelle" met het gerecht².

Bovendien, daar waar de inlichtingen- en veiligheidsdiensten tot voor kort vragende partij waren om over dergelijke mogelijkheden te kunnen beschikken, zullen zij voortaan rekening moeten houden met de omgekeerde beweging, met name de vragen en verwachtingen van de bevoegde overheden die van hun diensten gebruik wensen te maken. In één moeite door zullen ze daarbij moeten leren omgaan met de ingestelde beperkingen en controlemechanismen, om het dan nog niet eens te hebben over hun relatie met de advocaten, de artsen en de journalisten ...

Maakt de wet eindelijk komaf met de prehistorie voor de ene³, dan dreigt deze het zoveelste gevaarlijke product van het post 9/11-tijdperk te worden voor de andere⁴. Zo stapt de Orde van Vlaamse Balies naar het Grondwettelijk Hof tegen de nieuwe wet wegens miskenning van beginselen zoals het vermoeden van onschuld, het briefgeheim en de onschendbaarheid van de woning. De orde trekt van leer tegen wat ze "een verregaande en onvoldoende gecompenseerde inmenging op de fundamentele rechten en vrijheden" noemt en vraagt een meer onafhankelijke controle⁵. Uitkijkend naar deze procedure-slag, stelt ook DE HERT vast dat "het Comité I niet te vergelijken [is] met de K.I. of de raadkamer" en dat de Belgische wetgever de Europese rechtspraak over wapengelijkheid en inzage in de stukken "voortdurend onderschat"⁶.

* Patrick VAN CALSTER doceert aan de Rijksuniversiteit Groningen en de Universiteit Leiden. Marc SCHUILENBURG doceert aan de Vrije Universiteit Amsterdam.

1 Wet van 4 februari 2010 betreffende de methoden voor het verzamelen van gegevens door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, *B.S.*, 10 maart 2010. De wet treedt ten laatste op 1 september 2010 in werking.

2 Art. 29 Sv. en het nieuwe art. 19/1 van de Wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst, zoals ingevoerd door artikel 15 van de BIM-wet, waardoor de aangifteplicht zich zelfs uitstrekt tot de proactieve recherche.

3 MATTHIJS, H. "De versleten pijl en boog van de Belgische inlichtingendienst", *De Morgen*, 14 juli 2009.

4 JESPERS, R., "De nieuwe BIM-wet, met de B van Bedreigend", *De Morgen*, 8 juli 2009.

5 X, "OVb ten strijde tegen BIM", *De Juristenkrant*, nr. 206, 24 maart 2010, p. 14.

6 DE HERT, P., "De glans van de nieuwe bijzondere inlichtingenbevoegdheden", *De Juristenkrant*, nr. 206, 24 maart 2010, p. 1-2.

Dit gezegd zijnde, wensen in deze bijdrage graag nog een aantal andere accenten te leggen. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten genereren nu eenmaal niet alleen informatie die het Openbaar Ministerie kan interesseren, maar dienen op de eerste plaats hun eigen - meer bestuurlijk georiënteerde - finaliteiten, waaronder het in kaart brengen van extremistische dreigingen tegen de openbare orde *sensu lato* en van activiteiten van spionage en inmenging ten nadele van het wetenschappelijk en economisch potentieel.

Het regeringsontwerp van 2007

Wat de openbare orde betreft, kan de Minister van Binnenlandse Zaken de Veiligheid van de Staat gelasten met het verzamelen en verwerken van inlichtingen en met het uitvoeren van opdrachten van persoonsbescherming. De huidige BIM-wet heeft daar niets aan veranderd, en laat dat nu precies het belangwekkende zijn. Immers, het *oorspronkelijke* ontwerp van BIM-wet, ingediend door de Regering Verhofstadt II, voorzag in de *afschaffing* van dat vorderingsrecht van de Minister van Binnenlandse Zaken voor wat het inlichtingengedeelte betreft⁷. Het was meteen één van onze argumenten pro BAM-wet⁸, teneinde de bestuurlijke politie toe te laten het gecreëerde vacuüm op een wettelijk georganiseerde wijze in te vullen⁹.

Maar zie, in de BIM-wet die uiteindelijk het Belgische Staatsblad heeft gehaald, is het vorderingsrecht van de Minister van Binnenlandse Zaken onaangetast gebleven. Inderdaad, overeenkomstig artikel 5, §2 van de organieke wet op de inlichtingen- en veiligheidsdienst¹⁰, kan deze Minister (nog steeds) de Veiligheid van de Staat vorderen voor de uitvoering van opdrachten die betrekking

hebben op de handhaving van de openbare orde en op de bescherming van personen.

De Erdal-case

In tegenstelling tot wat men zou kunnen veronderstellen, zijn vorderingen van de Minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van de Veiligheid van de Staat helemaal niet uitzonderlijk of bijzonder, maar behoren deze tot de normale, dagelijkse routine van de betrokken diensten, die in goede verstandhouding met elkaar samenwerken. Dergelijke vorderingen zijn niet aan bijzondere vormvoorwaarden onderworpen. In de regel is het de Algemene Directie Crisiscentrum (ADCC) die namens de Minister van Binnenlandse Zaken de nodige opdrachten en vragen richt aan de Veiligheid van de Staat, veelal via de verbindingsofficier van deze laatste bij de ADCC. Het gaat zowel om vragen om analyses als om opdrachten tot *close protection*.

Een veel uitzonderlijker – en beruchter – voorbeeld van een inlichtingenoperatie na vordering door de Minister Binnenlandse Zaken, was de monitoring van Fehriye ERDAL. Iedereen herinnert zich (de afloop van) het toezicht dat de Veiligheid van de Staat organiseerde op de handel en wandel van deze dame, waarbij men gebruik maakte van een observatiepost met beeldopname en van “schaduw” of “filature”¹¹. Stond de aanwending van dergelijke methoden in die

7 *Parl. St.*, Senaat, 2006-2007, 3-2138/1. Voor de opdrachten van persoonsbescherming werd het vorderingsrecht wel behouden.

8 Bijzondere Administratieve Methoden.

9 P. PIETERS, “BIM BOM BAM: naar bijzondere methoden voor de bestuurlijke politie?”, *Panopticon*, 2007, nr. 5, p. 45 – 50.

10 Wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst, *B.S.*, 18 december 1998, hierna “organieke wet”.

11 “Wat de rechtvaardiging van de door de minister van Binnenlandse Zaken aan de Veiligheid van de Staat gegeven opdracht betreft, lijdt het geen twijfel dat het gevaar voor de openbare orde en de openbare veiligheid permanent aanwezig was van 2000 tot 2006, in hoofdzaak op de verblijfplaats van mevrouw F. ERDAL (gelegen bij de Europese Instellingen), rekening houdend met de persoonlijkheid van de betrokkene en de reacties die de betrokkene kon veroorzaken, hetzij bij haar medestanders, hetzij bij haar vijanden en tegenstanders, het weze private personen of buitenlandse diensten. Hierbij moet ook rekening gehouden worden met de context van het verloop van de gerechtelijke procedure en de eventuele reacties hierop door de DHKP-C en/of zijn leden.” (Toezichtsonderzoek naar de wijze waarop de Veiligheid van de Staat haar toezichtsoverdracht t.o.v. Mevrouw F. Erdal heeft uitgevoerd, www.comiteri.be/).

periode nog op gespannen voet met het artikel 8 van het EVRM, dan zou dit vandaag met de BIM-wet niet meer het geval mogen zijn.

Toepassingsvoorwaarden

Nu die BIM-wet inderdaad een feit is en het vorderingsrecht van de Minister van Binnenlandse Zaken volledig overleiden is gebleven, is het perfect denkbaar dat de Veiligheid van de Staat in bepaalde gevallen bijzondere methoden zou aanwenden om op een adequate wijze aan haar inlichtingenopdrachten, ook deze ter ondersteuning van de vrijwaring van de openbare orde, te voldoen. SMS-berichten, beveiligde chatrooms en forums op het internet zijn hedendaagse instrumenten waarmee leden van extremistische groeperingen elkaar informeren in functie van (bijvoorbeeld) bijeenkomsten met racistische, xenofobe en/of negationistische inslag.

Het lijkt ons zinvol even de wettelijke modaliteiten van dit vorderingsrecht in herinnering te brengen: zonder zich te mengen in de organisatie van de dienst mag de Minister het voorwerp van zijn vordering preciseren en kan hij aanbevelingen doen en precieze aanwijzingen geven omtrent de in het werk te stellen middelen en de aan te wenden geldmiddelen. Wanneer het niet mogelijk is gevolg te geven aan deze aanbevelingen en aanwijzingen omdat dit de uitvoering van andere opdrachten in het gedrang zou brengen, dan zal men daarvan de Minister inlichten, maar dit ontheft de dienst niet van de verplichting om de vordering uit te voeren¹².

Betekent dit nu met zoveel woorden dat de BIM-wet *de facto* ook als BAM-wet kan gelden? Laat ons zeggen ja, maar dan in zeer beperkte mate en mits de nodige nuances.

Eerst en vooral is de Veiligheid van de Staat geen politiedienst. Ondanks de vele raakvlakken met het beheer van de informatie van gerechtelijke en bestuurlijke politie, doet een inlichtingendienst niet aan reactieve of proactieve recherche, noch aan gespecialiseerde bestuurlijke politie.

Wat zij wel doet, situeert zich voornamelijk in de prospectieve fase en biedt de nodige inzichten in de evolutie en in de context van bepaalde fenomenen. Terwijl de bestuurlijke politie zich organiseert in functie van het beheer van evenementen en van de bescherming van potentiële doelwitten op de korte termijn, werkt een inlichtingendienst meer op het bredere dreigingsbeeld en op de langere termijn¹³. Bovendien, in de mate dat de Veiligheid van de Staat zich wel op concrete evenementen richt, is het aantal ogen, oren en handen van deze dienst niet vergelijkbaar met die van de geïntegreerde politie.

Dit betekent eveneens dat een Minister van Binnenlandse Zaken aan de Veiligheid van de Staat niet meer kan vragen dan wat deze dienst op eigen initiatief reeds zou kunnen doen, te weten het verwerken van inlichtingen met betrekking tot de wettelijk beschreven bedreigingen tegen de door dezelfde wet bedoelde fundamentele belangen van het land¹⁴. De Minister kan met andere woorden wel een bepaalde invloed uitoefenen op de prioriteiten van de dienst (zijn eensluidend advies of handtekening is overigens vereist voor de budgetten en de organisatie van de Veiligheid van de Staat)¹⁵, maar een politielogica opdringen aan een inlichtingendienst is vrijwel onmogelijk, laat staan wenselijk.

Ten slotte is het ook evident dat een vordering van de Minister van Binnenlandse Zaken nooit enige afbreuk kan doen aan de aanwendings-

¹³ In tegenstelling tot de (geïntegreerde) politie die aan bestuurlijke informatieverwerking doet voor haar eigen operaties, bestaat de eigenheid van de Veiligheid van de Staat er vooral in om inlichtingen te verschaffen aan "anderen", de dienst personenbescherming niet te na gesproken. De militaire inlichtingendienst werkt dan wel weer in grote mate ter ondersteuning van (buitenlandse) operaties van de eigen organisatie, evenals ter beveiliging van de militaire middelen en geheimen.

¹⁴ Art. 7 en art. 8 van de organieke wet.

¹⁵ Art. 6 van de organieke wet, eveneens onaangeroerd gebleven met de BIM-wet. In het regeringsontwerp van 2007 was nog voorzien om dit artikel zonder meer op te heffen.

¹² Art. 5, §2, 3de en 4de lid van de organieke wet.

voorwaarden en –procedures voor de specifieke en de uitzonderlijke methoden, zoals die door de BIM-wet werden ingevoerd.

Concluderend op dit punt, kunnen de opdrachten van de Veiligheid van de Staat, al dan niet met aanwending van bijzondere methoden, een meerwaarde betekenen voor de globale informatiepositie van de bestuurlijke overheden belast met de handhaving van de openbare orde, mits één en ander in overeenstemming blijft met de eigen finaliteit van het inlichtingenwerk. Het komt uiteindelijk neer op samenwerking vanuit wederzijds respect. Mochten bijvoorbeeld extremistische groeperingen zich lenen tot het voorbereiden van ordeverstoringen en deze activiteiten door middel van gewone, specifieke of uitzonderlijke inlichtingenmethoden aan het licht kunnen komen, dan lijkt een samenwerking met de bestuurlijke zuil van de politiediensten o.i. de logica zelf, net zoals de politie ook informatie deelt met de Veiligheid van de Staat omtrent activiteiten van groeperingen van bijzonder belang voor de openbare orde, zoals die door de politiediensten worden gevolgd conform de instructies van de Minister van Binnenlandse Zaken¹⁶.

Wetenschappelijk en economisch potentieel

Een laatste punt dat we even kort onder de aandacht willen brengen naar aanleiding van de publicatie van de BIM-wet, betreft de bescherming van het wetenschappelijk en economisch potentieel (WEP). Reeds sedert de oorspronkelijke organieke wet van 1998 behoort de bescherming van het WEP tot de inlichtingenopdracht van de Veiligheid van de Staat, zij het dat de definitie van het WEP en het daarbij horende actieplan pas op 13 maart 2007 formeel door het Ministerieel Comité voor Inlichting en Veiligheid (MCIV) werden vastgelegd.

Het nieuwe aan de BIM-wet is niet alleen dat de inlichtingen- en veiligheidsdiensten voortaan bijzondere methoden kunnen toepassen ter vrijwaring van het WEP, maar op de eerste plaats dat nu ook de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid (ADIV) de uitdrukkelijk wettelijke opdracht heeft gekregen zich te organiseren rond het – in dat geval militair gerelateerde – WEP¹⁷.

Het verband tussen het WEP (inlichtingendiensten) en de openbare orde (Minister van Binnenlandse Zaken) bestaat erin dat de kritieke infrastructuur¹⁸ deel uitmaakt van het WEP¹⁹. Anderzijds bestaat er wel een belangrijk verschil in opdrachten en verantwoordelijkheden. De inlichtingendiensten spelen geen enkele rol bij de vaststelling van het kritiek karakter van een infrastructuur, aangezien daarvoor het dreigingselement totaal irrelevant is. Om als kritiek

16 Over het mechanisme van de lijst van de te volgen groeperingen, zie S. LAVAUX et P. PIETERS, “Les listes nationales et internationales des organisations terroristes”, *Revue de droit pénal et de criminologie*, 2008, p. 715-742.

17 Voortaan luidt één van de opdrachten van de ADIV, het inwinnen, analyseren en verwerken van inlichtingen die betrekking hebben op elke activiteit die “het wetenschappelijk en economisch potentieel met betrekking tot de actoren, zowel de natuurlijke als de rechtspersonen, die actief zijn in de economische en industriële sectoren die verbonden zijn met defensie en die opgenomen zijn in een op voorstel van de minister van Justitie en de minister van Landsverdediging door het ministerieel Comité voor Inlichting en Veiligheid goedgekeurde lijst” bedreigt of zou kunnen bedreigen (ingevogd in artikel 11 van de organieke wet).

18 De bescherming van de kritieke infrastructuur behoort tot de verantwoordelijkheden van de Minister van Binnenlandse Zaken op het vlak van de openbare orde, meer bepaald op het vlak van de bijzondere bescherming van personen en van roerende en onroerende goederen.

19 Althans voor wat de inlichtingenopdracht van de Veiligheid van de Staat betreft. Dit blijkt uit de definitie van het MCIV die weliswaar niet publiek is, doch waarvan de kern door de Administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat werd toegelicht op een studiedag op 24 november 2009 (H.B., “Top Staatsveiligheid wil controle op buitenlandse overnames”, *Trends.be*, 24 november 2009). Wat de relatie is tussen de kritieke infrastructuur en het militaire WEP zal nog moeten blijken uit de lijst van “actoren” die het MCIV zal aannemen om deze inlichtingenopdracht van de ADIV nader te omkaderen.

te worden beschouwd, moet het gaan om vitale diensten voor de samenleving waarvoor geen of nauwelijks alternatieven bestaan, of waarvan de alternatieven als hoogst onpraktisch worden ervaren. Het loutere feit dat een infrastructuur kritiek is, zelfs zonder dat er enige dreiging op rust, impliceert dat de exploitant preventieve beveiligingsmaatregelen neemt en dat de overheid zich alvast voorbereidt op potentiële beschermingsinitiatieven²⁰. Voor de inlichtingendiensten daarentegen, gaat het nu precies wel om die dreiging. Het zijn anderen die bepalen welke infrastructuur kritiek is, maar het is een taak van de inlichtingendiensten om na te gaan of er op die infrastructuren (geen) dreigingen rusten. In het geval van terrorisme en extremisme, zal dit aanleiding geven tot het overmaken van de relevante inlichtingen dienaangaande aan het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse (OCAD). Extremistische en terroristische dreigingen tegen de kritieke infrastructuur worden zelfs beschouwd als “prioritaire assen van de evaluatieopdracht van het OCAD”²¹. In functie van de evaluatie van de dreiging, zal ADCC vervolgens de nodige politimaatregelen nemen, uit te voeren door de politiediensten.

Bim Bam Beieren

Over de BIM-wet is het laatste woord nog niet gezegd, en dat heeft veel te maken met het potentiële gebruik van de aldus ingewonnen inlichtingen in straffzaken.

Er is echter ook nog een wereld naast het strafprocesrecht, met name één waarin evaluaties van het OCAD en analyses van diens steundiensten, waaronder de inlichtingen – en veiligheidsdiensten, de basis vormen voor het nemen van administratieve politimaatregelen door de bevoegde bestuurlijke overheden, in verhouding tot het dreigingsniveau. We denken daarbij aan

maatregelen ter bescherming van personen en goederen²², aan beperkende maatregelen ten aanzien van personen die een gevaar uitmaken voor de openbare orde en de nationale veiligheid²³, of aan maatregelen ter bescherming van de kritieke infrastructuur²⁴. Ook wanneer extremistische groeperingen bijeenkomsten organiseren, of nog wanneer bijvoorbeeld activisten militaire transporten trachten te verstoren, spelen de inlichtingen- en veiligheidsdiensten een rol in het domein van de openbare orde.

Tijdens een studiedag aan de KUL op 19 februari 2010, verklaarde Alain WINANTS: “*De Staatsveiligheid heeft niet de minste moeite met het eerbiedigen van de bevoegdheden van de politiediensten. Maar ik wens duidelijk te stellen dat zij hetzelfde verwacht naar haar eigen bevoegdheden toe. Het langdurig uitblijven van de BIM-wet voor onze dienst heeft teweeggebracht dat de activiteiten van de politiediensten zich soms hebben uitgestrekt tot een niveau dat mijns insziens behoort aan de inlichtingendiensten. Daar moet het blijven, of daar moet het terugkomen*”²⁵. De Administrateur-generaal doelde daarmee op de proactieve recherche en de BOM, er meteen aan toevoegende dat er volgens hem (ook) voor de BAM geen plaats meer is: “*Daar men nu reeds in bepaalde gevallen overlappingen kan waarne- men, kan ik u verzekeren dat een BAM-wetgeving zou zorgen voor een permanent spanningsveld en een kweekvijver zou zijn voor permanente incidenten*”²⁶. Waarvan akte. Met enig voluntarisme lezen we hierin graag de bereidheid van de Veiligheid van de Staat om alle legitieme vragen naar de aanwending van passende methoden bij haar inlichtingenopdracht in verband met de openbare orde en het WEP principeel positief te

²⁰ Zie hierover P. PIETERS, “Naar een nieuw concept voor bescherming kritieke infrastructuur”, *Private Veiligheid – Sécurité Privée*, 2009, nr. 42, p 34 -36.

²¹ Art. 2 van het Koninklijk besluit van 28 november 2006 tot uitvoering van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, *B.S.*, 1 december 2006.

²² Bijvoorbeeld nabije bescherming van een ambassadeur en bewaking van zijn residentie.

²³ Bijvoorbeeld een vreemdeling die om die reden in een gesloten instelling wordt opgesloten in afwachting van zijn uitwijzing.

²⁴ Bijvoorbeeld verhoogd politietoezicht rond een essentiële installatie voor het transport van energie.

²⁵ CLERIX, K., “Federaal procureur vraagt bijkomende methoden voor politiediensten”, www.mo.be, 22 februari 2010.

²⁶ Idem.

beantwoorden, zodat de behoefte aan eigen bijzondere methoden voor de bestuurlijke politie zich niet langer hoeft te stellen, althans niet voor het beperkte aantal aangelegenheden - evenementengerelateerde extremisme en dreigingen tegen kritieke infrastructuren - die als "overlappend" kunnen worden beschouwd.

In deze bijdrage hebben we getracht om even mee te denken met de Administrateur-generaal, door aan te geven waar dat stukje gemeenschappelijk terrein zich kan bevinden en over welke juridische grondslag de Minister van Binnenlandse Zaken dan beschikt om de Veiligheid van de Staat op dit punt te activeren. Niets belet de dienst om intussen alvast op eigen initiatief te onderzoeken welke kansen de BIM kan bieden voor het toekomstige inlichtingenwerk ter ondersteuning van de openbare orde en het wetenschappelijk en economisch potentieel.

Piet Pieters *

VOORBEREIDINGSINITIATIEVEN POLITIE BELGISCHE VOORZITTERSCHAP 2010

Op 01 juli 2010 start het Belgische voorzitterschap. De voorbereidingen lopen ten einde, maar werden verstoord door het aftreden van de regering. De vraag is maar wanneer er een nieuwe regering komt en vooral in welke mate dit nog het Belgische voorzitterschap kan beïnvloeden. Er zijn heel wat initiatieven die voor de politie belangrijk zijn.

De voorbereiding ervan was voornamelijk in handen van DGI (directie internationale betrekkingen), die in samenwerking met vertegenwoordigers van de lokale politie het desbetreffende programma heeft voorbereid en uitgewerkt.

Opmerkelijk is dat de Commissaris generaal Koeckelberg werd aangeduid om vanaf 01 juli 2010 de COSI¹ vergadering te leiden. Dit is geen sinecure,

* Diensthooft Kritieke Infrastructuur, Algemene Directie Crisiscentrum.

1 Standing Committee on operational cooperation on internal security, in accordance with article 71 TFUE (Lisbon Treaty). Dit Verdrag werd getekend op 13 december 2007 en trad in werking op 01 december 2009.

vooral omdat COSI een nieuw initiatief is en zijn bestemming en integratie nog moet vinden binnen de nieuwe structuur zoals die in het Verdrag van Lissabon is uitgetekend. In de meeste landen is de COSI vertegenwoordiger een ministeriële ambtenaar en dit initiatief onderstrept het vertrouwen dat aan de politie wordt gegeven om deze groep te leiden.

Ondertussen werd ook het Stockholmprogramma² goedgekeurd, ter vervanging en opvolging van het Haagse programma. In hoofdstuk 4 wordt vooral aandacht gevraagd voor:

4.1 Interne veiligheid strategie

4.2 Opwaarderen van de tools: cultuur, informatiestromen, technologische tools

4.3 Meer effectieve politiek: justitie- en politie-samenwerking, preventie, statistieken

4.4 Bescherming tegen ernstige en georganiseerde criminaliteit, met bijzondere prioriteiten (mensenhandel, seksuele exploitatie en kinderpornografie, computercriminaliteit, economische criminaliteit en corruptie, drugs en terrorisme).

Actueel wordt gewerkt aan een actieplan ter uitvoering van het Stockholm programma.

De geplande activiteiten verdelen zich in vijf grote categorieën:

- grote en zichtbare activiteiten (onder meer grote en zichtbare operaties: afvalstoffen en immigratie), het creëren van een "zakboekje" voor de terreinagent om signalen van radicalisering in een vroeg stadium te herkennen en helpen tegengaan, de zogenaamde high level conferentie CEPOL;

- verplicht te organiseren vergaderingen en vergaderingen (voertuigencriminaliteit, vuurwapenexperten, netwerk voor technologische diensten, vergadering verbindingsofficieren) van bestaande netwerken;

- nieuwe initiatieven (onder meer het uitwerken van een Europees intelligence model, analyse van de grensoverschrijdende criminaliteit, de relatie tussen de gemeenschappelijke commissariaten en de andere organisaties binnen de EU, Airpol;

COSI maakt het voorwerp uit van het Raadsbesluit van 27 november 2009 (OR 16515/09)

2 PB 115/1 van 04 05 2010